

Srbija je napravila značajne pomake u deinstitutionalizaciji dece i ima jednu od najnižih stopa institucionalizacije dece u Evropi.

Međutim, deca sa smetnjama u razvoju su prezastupljena u ustanovama socijalne zaštite (58,5% dece u rezidencijalnim ustanovama su deca sa smetnjama u razvoju, a samo 9,1% ove dece je u različitim oblicima porodičnog smeštaja). Takođe, pojedine ustanove su u takvom stanju da se položaj dece i odraslih u njima može okarakterisati kao ponižavajuć i nehuman tretman.

Zakon o zaštiti lica sa mentalnim smetnjama daje nedovoljan podsticaj deinstitutionalizaciji, a tretman lica koja se nalaze u institucijama nije usklađen sa međunarodnim standardima. Način na koji je lišenje poslovne sposobnosti regulisano u Srbiji je prevaziđen i neusklađen sa međunarodnim pravnim okvirom i standardima, odnosno, u suprotnosti je sa obavezama koje je Republika Srbija preuzela ratifikacijom međunarodnih konvencija o ljudskim pravima. Broj odraslih osoba pod starateljstvom u Srbiji raste što je veoma zabrinjavajući trend. Samo u toku 2011. godine, broj odraslih pod starateljstvom povećan je za 33,9%, a u toku 2012. godine broj osoba lišenih poslovne sposobnosti povećan je za 20%.

Zakon o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba sa invaliditetom usvojen je 2009. godine i na sveobuhvatan način reguliše oblast zapošljavanja osoba sa invaliditetom. Međutim, ukidanjem faktičke obaveze državnih organa da zapošljavaju osobe sa invaliditetom po kvotnom sistemu, država je propustila da promoviše zapošljavanje osoba sa invaliditetom i da dobar primer drugim poslodavcima.

Zakon o zdravstvenom osiguranju obuhvata osiguranje za slučaj bolesti i povrede van rada i osiguranje za slučaj povrede na radu ili profesionalne bolesti.

Pravo na zdravstvenu zaštitu takođe obuhvata medicinsku rehabilitaciju u slučaju bolesti i povrede, kao i proteze, ortoze i druga pomagala za kretanje, stajanje i sedenje, pomagala za vid, sluh, govor (medicinsko-tehnička pomagala).

Prema podacima organizacija civilnog društva žene sa invaliditetom su posebno izložene diskriminaciji u oblasti zdravstva i kao najveću barijeru u ostvarivanju zdravstvene zaštite vide nepristupačnost usluga i nepoznavanje socijalnog modela invalidnosti od strane zdravstvenih radnika.

U obavljanju svakodnevnih aktivnosti osobe sa invaliditetom suočavaju se sa preprekama prilikom korišćenja prevoza, ulaska i kretanja kroz privatne i javne zgrade, pri upotrebi kućnih aparata, elektronskih i digitalnih sistema, usluga i proizvoda. Zakonom o sprečavanju diskriminacije osoba sa invaliditetom zabranjuje se diskriminacija na osnovu invalidnosti u pogledu dostupnosti usluga i pristupa objektima u javnoj upotrebi i javnim površinama .

5. Posebna zaštita žena i ravnopravnost polova. – Zakon o ravnopravnosti polova donet je s ciljem da se stvore uslovi za vođenje politike jednakih mogućnosti i ostvarivanja prava i žena i muškaraca, preduzimanje posebnih mera i sprečavanje i otklanjanje diskriminacije koja bi bila zasnovana na polu.

U julu 2014. godine, usvojene su izmene i dopune Zakona o radu koje idu u prilog osnaživanja žena na radnom mestu i uspostavljanja ravnoteže između porodičnih i profesionalnih obaveza zaposlenih